

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžr/19/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013202028
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Gerdová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1013202028.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: I.O., H., právne zastúpená: Mgr. Juraj Kindl, advokát, Námestie slobody 10, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, Trenčianska 55, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/268/2013-48 zo dňa 19. decembra 2013 voči výroku o trovách konania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S/268/2013-48 zo dňa 19.12.2013 zamietol návrh navrhovateľky na konanie proti nečinnosti správneho orgánu z dôvodu, že do rozhodnutia krajského súdu žalovaný správny orgán začal vo veci opätovne konať a dňa 05.12.2013 vydal rozhodnutie č. OÚ-BA-PLO-2013/5590/3737/13/MBE/R1, ktorým priznal navrhovateľke nárok na náhradu za časť pozemkov a ďalším rozhodnutím zo dňa 06.12.2013 v zostávajúcej časti konanie prerušil za účelom doplnenia dokazovania. Z uvedeného dôvodu neexistoval v čase rozhodovania krajského súdu dôvod na určenie povinnosti správneho orgánu vo veci konať. O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 250t ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s ohľadom na to, že navrhovateľke nebolo vyhovené, a preto jej nepriznal právo na náhradu trov konania.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/268/2013-48 zo dňa 19.12.2013 voči výroku o trovách konania podala navrhovateľka odvolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zmenil napadnuté uznesenie krajského súdu a navrhovateľke priznal náhradu trov konania vo výške 331,12 €. V dôvodoch poukázala na rozhodnutie (R 51/2006) najvyššieho súdu sp. zn. 2 Cdo 283/2005, podľa ktorého výrok o náhrade trov konania nestráca charakter uznesenia podľa § 167 ods. 1 O.s.p., aj keď sa stal súčasťou autoritatívneho rozhodnutia súdu vo veci samej. Z uvedeného judikátu vyplýva záver, že voči náhrade trov konania je možné podať

opravný prostriedok.

Zároveň poukázala na skutočnosť, že v prípade, ak by na Krajský súd v Bratislave neboli podané tri žaloby proti nečinnosti správneho orgánu (sp. zn. 2S/269/2012, sp. zn. 1S/268/2013, sp. zn. 2S/277/2013), nedošlo by k promptnému konaniu a vydaniu rozhodnutí o reštitučných nárokoch navrhovateľky a žalovaný správny orgán by bol naďalej nečinný. V tejto súvislosti poukázala aj na tú skutočnosť, že vydané rozhodnutia žalovaného správneho orgánu vo veci reštitučných nárokov navrhovateľky v konaní č. 3629/2004 zn. OU-BA-PLO-2013/5590/3737/13/MBEW/R1 zo dňa 05.12.2013 a č. k. 468/2004 zn. OU-BA-PLO-2013/5909/629/11/MBE/R1 zo dňa 17.12.2013 sú podľa jej názoru nesprávne, nezákonné a nepreskúmateľné, a preto proti nim podala odvolanie.

Z uvedených skutočností vyplýva, že až súdnym bránením a uplatňovaním práva prostredníctvom žalôb proti nečinnosti správneho orgánu, začal žalovaný správny orgán vo veci konať. Keďže odporca svojou nečinnosťou zavinil podanie predmetných žalôb, vrátane žaloby v konaní sp. zn. 1S/268/2013, navrhovateľka má za to, že v tomto konaní bola žaloba podaná dôvodne, čo potvrdzuje aj názor Krajského súdu v Bratislave uvedený v uznesení č. k. 1S/268/2013-48 na strane 4 a 5. Vzhľadom na to mala mať navrhovateľka nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, keďže žalovaný správny orgán svojou nečinnosťou zavinil takéto konanie navrhovateľky. Keďže išlo o dôvodné bránenie a uplatnenie práva prostredníctvom právneho zástupcu navrhovateľky, považuje za náležité a opodstatnené, aby tieto trovy konania neznášala navrhovateľka, ale žalovaný správny orgán, ktorý predmetné súdne konanie zavinil. Len z dôvodu uplatnenia svojho základného práva na súdnu ochranu nemôže nikto utpieť materiálnu ujmu spočívajúcu v znášaní trov konania len preto, že došlo k zamietnutiu dôvodného návrhu. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 2Sžf/2/2011 zo dňa 16.03.2011, v ktorom je uvedené, že pri posudzovaní trov konania v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. je všeobecný súd povinný skúmať, či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Zo skutkového a právneho stavu predmetnej veci vyplýva, že žalovaný správny orgán zavinil, že sa konanie v tejto veci muselo začať a zároveň narýchlo vydaným rozhodnutím v konaní č. 3269/2004 spôsobil aj to, že sa toto súdne konanie muselo zastaviť.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky navrhol, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdil a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch uviedol, že navrhovateľka v konaní o nečinnosti správneho orgánu nevyčerpala všetky prostriedky, ktorých použitie umožňujú osobitné predpisy. Navrhovateľka v konaní č. 3629/2004 nepodala sťažnosť v zmysle zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach v znení zákona č. 289/2012 Z.z. a ani sa nedožadovala podľa § 50 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov opatrení proti nečinnosti, pretože nežiadala, aby vo veci rozhodol nadriadený orgán, ktorý by bol inak oprávnený rozhodnúť o odvolaní. Zároveň nevyužila ani možnosť podľa § 28 a § 29 zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, aby prokurátor podal upozornenie proti nečinnosti orgánu verejnej správy. Na základe uvedeného má odporca za to, že nie sú naplnené podmienky pre konanie podľa § 250t ods. 1 O.s.p. na konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy, a teda navrhovateľka nemá nárok na náhradu trov konania, keďže predčasne využila bránenie práva formou žaloby na nečinnosť orgánu verejnej správy, keďže toto konanie predpokladá najskôr využitie iných prostriedkov. Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný správny orgán návrh podaný navrhovateľkou za predčasný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľky a dospel k záveru, že odvolanie je potrebné odmietnuť. Vo veci rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

Podľa § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p. opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto

časti.

Podľa § 250t ods. 8 O.s.p. na konanie podľa tejto hlavy sa použijú ustanovenia prvej a druhej hlavy tejto časti primerane, ak v tejto hlave nie je ustanovené inak.

Podľa § 250t ods. 7 O.s.p. proti rozhodnutiu súdu nie je prípustný opravný prostriedok.

Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy je konaním jednoinštančným, a teda opravný prostriedok proti rozhodnutiu súdu podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný.

Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení č. k. 1S/268/2013-48 zo dňa 19.12.2013 správne poučil účastníkov konania o neprípustnosti odvolania proti danému uzneseniu. Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 246c ods. 1 veta druhá O.s.p., opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Z ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. je zrejmé, že proti rozhodnutiu súdu podľa štvrtej hlavy, piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je prípustný opravný prostriedok. Uvedené ustanovenie teda nepripúšťa opravný prostriedok.

Ak by mal zákonodarca v úmysle pripustiť opravný prostriedok proti uzneseniam o nečinnosti orgánov verejnej správy, ako aj proti výrokom o trovách konania, takúto možnosť by zakotvil v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolačný súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

Najvyšší súd sa už vo svojej judikatúre (napr. rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžp/10/2013 zo dňa 01.04.2013) viackrát vyjadril, že konanie o nečinnosti orgánu verejnej správy je v zmysle ustanovenia § 250t ods. 7 O.s.p. jednoinštančné a odvolací súd nemôže ani pri pochybení súdu prvého stupňa postupovať v rozpore s § 250t ods. 7 O.s.p. Odvolanie proti rozhodnutiu súdu v konaní o nečinnosti správneho orgánu nie je prípustné ani do merita veci, ani voči trovám konania.

Rovnaký názor vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze č. k. II. ÚS 181/2011-35 zo dňa 14.09.2011, v ktorom s odvolaním sa na § 246c ods. 1 vetu druhú O.s.p. uviedol, že vzhľadom na toto ustanovenie je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku akýkoľvek opravný prostriedok (teda aj odvolanie proti výroku o náhrade trov konania) prípustný iba vtedy, keď je to v tejto časti výslovne ustanovené. Obdobne rozhodol aj najvyšší súd v konaní sp. zn. 10Sžr/5/2013 zo dňa 13.02.2013. Senát najvyššieho súdu v tomto smere poukazuje na odlišnú povahu správneho súdnictva oproti všeobecnému súdnictvu, a preto nie je možné v tejto veci postupovať v zmysle rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/283/2005.

Vzhľadom na uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľky podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250t ods. 8 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., a § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s analogickou aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že účastníkom trovy odvolacieho konania nepriznal. Účinky odmietnutia odvolania sú obdobné účinkom zastavenia konania, preto najvyšší súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.